

fokkerij

De Texelaar is groter geworden de afgelopen jaren. De stamboeken NTS en TSNH vinden dat het doel is bereikt. De Texelaar moet niet nog groter worden. Het is immers een middelgroot schaap.

'Ideaal is aardig bereikt'

De Texelaar is de laatste jaren gegroeid. Het dier moest functioneler en gezonder worden. Hoge cijfers voor goed ontwikkelde Texelaars moesten de groei stimuleren. Daaraan komt nu een einde. "En dat is sneller dan verwacht", aldus Jacob Wijnker van het TSNH.

Jarenlang is geroepen dat de Texelaar te klein was. Het ras moest ruimer en groter worden om gezondheidsproblemen te voorkomen, het aflammeren te versoepelen en meer kilo's te krijgen. Maar ook aan die ontwikkeling lijkt een eind te komen.

TSNH

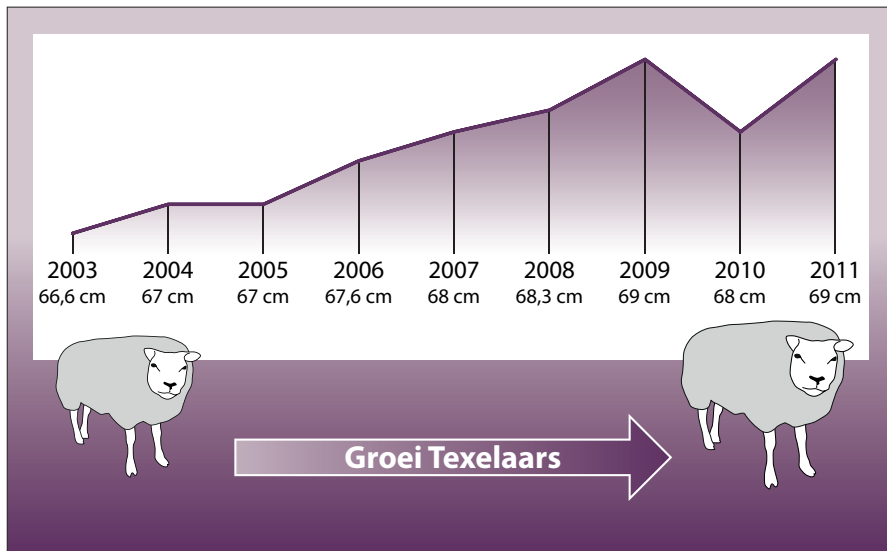
"We hebben de ideale hoogte nu wel aardig bereikt", meent Jacob Wijnker, voorzitter van de foktechnische commissie bij het TSNH. "En dat is sneller dan verwacht." Het bereiken van de juiste hoogte is voor het TSNH reden om zich niet meer specifiek te richten op grotere schapen. Wijnker noemt de nieuw inge-

slagen weg echter geen omslagpunt. "De ontwikkeling van de Texelaar is de laatste tien jaar sterk verbeterd. De hoogte-maat is nu goed, maar van ons mag het gemiddeld nog wel iets groter." Een hoogte van 70 centimeter noemt hij mooi. Grotere Texelaars worden niet afgestraft, maar bovengemiddeld grote dieren worden niet meer extra gewaardeerd. Hij benadrukt dat de Texelaar een middelgroot schaap is en moet blijven. "Wanneer iemand grotere schapen wil, moet hij kiezen voor een Swifter." Het TSNH wil zich meer toeleggen op de raseigenschappen, niet meer op de hoogte. "De verhoudingen moeten goed zijn. De borstdiepte en lengte blijven

vaak nog achter", meent Wijnker. "Daarop moeten we goed letten." Wijnker ziet in de praktijk dat fokkers de weg die het TSNH nu aangeeft, al inslaan. "Ik denk dat tachtig procent van de fokkers het met onze visie eens is."

NTS

De visie van het NTS komt overeen met die van het TSNH. "In ons fokdoel staat dat de Texelaar een middelgroot schaap is. Het streven is dus niet om een steeds groter schaap te krijgen", stelt hoofdinspecteur Marjo van Bergen. "Vandaar dat nu zwart-op-wit is vastgesteld dat uitschieters geen extra punten meer krijgen voor ontwikkeling." Rammen die op an-

De Texelaar is de afgelopen jaren gemiddeld bijna drie centimeter hoger geworden.

derhalfjarige leeftijd hoger zijn dan 75 centimeter, krijgen nog maximaal 95 punten voor ontwikkeling. "Mits de verhoudingen kloppen", waarschuwt Van Bergen. Gevaar is volgens haar namelijk dat de borstdiepte achterblijft bij de hoogte.

Wanneer de borstdiepte en de lengte echter meegaan met de groei, mogen er ook

volgens het NTS gemiddeld nog wat centimeters bij. "De Texelaar mag zich nog steeds verder ontwikkelen, maar er is een grens. Het is een middelgroot vlees-schaap. Op gegeven moment moet je je ook afvragen of het nog rendabel is verder de hoogte in te gaan. Grote schapen hebben meer onderhoudsvoer nodig en dat moet je wel kunnen terugverdienen."

TES

TES kijkt minder naar het aantal centimeters. "De raseigenschappen staan voorop. Wij willen een functioneel dier met ras en dan komt het niet aan op een paar centimeter", aldus Tony de Zwart, lid van de pr-commissie. Met functioneel bedoelt hij goed groeiend en gezond. "Een kleiner dier is niet per se niet-functioneel." Daarnaast moet het dier typerend zijn voor het ras. "Excellent bespierd, de belijning moet kloppen, de kop moet goed zijn, het dier moet goede verhoudingen hebben en daarmee dus een geheel vormen", vindt De Zwart. Grote Texelaars hebben volgens hem vaak nog te weinig vleesopdruk doordat de ontwikkeling naar een groter dier te snel is gegaan. "Daardoor ontstaan foutjes. De dieren worden te smal, missen aansluiting, hebben onvoldoende vleesopdruk en missen de kenmerken die typerend zijn voor onze Texelaar." Dat grote dieren makkelijker aflammeren en gezonder zijn, is volgens hem niet per definitie waar. "Het gaat om de inhoud en harmonie, niet om de hoogte." <<

Martin en Derk van Arkel:

'Er valt nog winst te halen'

"De Texelaar is niet gauw te groot", menen Martin en Derk van Arkel. "Als het dier maar bespiering en raseigenschappen behoudt." Hiermee bedoelen de Texelaarfokkers uit het Gelderse Kerk-Avelzaath dat het schaap in verhouding blijft, goed op de benen staat en een bruikbare kop heeft, die niet te extreem is. Derk en Martin vinden niet dat er een maximumhoogte aan de Texelaar moet worden gesteld. "Grotere dieren hebben over het algemeen een langere levensloop, meer ruimte voor hart en longen, kunnen beter tegen de warmte, lammeren makkelijker af en zijn dus gezonder."

Toch snappen ze waarom het stamboek bovengemiddeld grote schapen niet meer extra waardeert. "Nu worden er grote dieren gefokt waarbij niet meer te zien is dat het een Texelaar is. Ze missen vlees waar het moet zitten, staan slecht op de benen en hebben een kort kruis. Maar zolang het schaap in verhouding blijft en de vleesopdruk goed is, zie ik niet in waarom de Texelaar niet meer groter mag worden", aldus vader en zoon. Dat een groter schaap meer eet en dus meer kost, beamen ze. "Maar als de bespiering wordt vastgehouden, verdient zich dat bij aflevering weer terug."

Een mooie stokmaat voor de oeien vinden ze 68 tot 70 centimeter. "Daar zitten we nu in Nederland gemiddeld genomen nog niet, er valt dus nog winst te halen." Een geschikte ram vinden, is volgens hen wel een probleem. "Wanneer een groter schaap niet meer hoger wordt gewaardeerd, wordt dat nog lastiger. Je ziet dan aan de score niet meer wat voor een dier erachter zit. We zouden graag zien dat de scorebalk meer uit elkaar wordt getrokken."

Texelaarfokkers Derk en Martin van Arkel gebruiken jaarlijks zes tot acht rammen voor hun tachtig oeien. Alle oilammeren krijgen de kans om uit te groeien.